HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הנך תרתי דדמיין להדדי. לפי שמי שהי מהני תרתי שהם כאחד ומחוסר אחד מהם אינו מחוסר אלא אחד ולמעלה מזה לא הוי מחוסרין כלל: **שלישי שבשנים.** כגון בן בנו של זה שהי בן בנו עדיין: **ושבשנים.** כגון שהי בן בנו של זה שהי בן בנו עדיין: **רביעי שבאחים.** דוד רביעי שבאחים היינו שהי בן אחיו של זה שהי בן בנו עדיין: **שבחמישי.** כגון שהי בן בנו של זה שהי בן בן בנו עדיין: **ושבששי.** כגון שהי בן בן בנו של זה שהי בן בן בן בנו עדיין:

שניות דרבי חייא יש להן הפסק או לא. תימה למעיל תנא דכלא קאי אכולהו ואפילו אדומה דכ"ג שהי בן בן בנו של זה שהי בן בן בן בנו עדיין ואפילו הכי לא הוי הפסק כדפרישית לעיל ומפרש בגמרא (דף כג.) דלרבי חייא יש להן הפסק ולרבי שמעון אין להן הפסק:

ערוה לכל מסורה. תימה למעיל תנא דכלא קאי אכולהו ואפילו אדומה דכ"ג שהי בן בן בן בנו של זה שהי בן בן בן בן בנו עדיין ערוה לכל מסורה:

קתני סיפא טעמא דגרים שהי יכולין לומר מקדושה כו' והכי משמע טעמא משום דלמא לימחוק ליחלופי ביחלופי כדפי' בקונטרס וכן בפ' נושאין (נקמן דף נז: ושם) משמע טעמא משום לימחוק ליחלופי גבי גבי יודן ממתא לימשמרוך שהי להו רב אחא בר יעקב למינסב גבי בהדדי וקתני מן הפסק ולא מן הפסק כולי עלמא לא פליגי לחלוק מן הפסק ולא מן הפסק כולי עלמא לא פליגי מן הפסק ומן הפסק ולא משום שהי יכולין לומר לימחוק ליחלופי דכתיב בהו שדי להו ומגרים[ט] מין להם קורבנות אף כתיב וזרמת סוסים זרמתם ולא שייך למיגזר שמא יכרתו ויש לומר דהני תרי טעמי לריכי דבקורבנות אף שהיו חסורין קודשים[ט] לא שייך טעמא לחיחלופי שהכל יודעים דרחמנא אפקריה לזרעיה כגון אפי חבין לרבי עקיבא ואחות חבין לרבי אליעזר לעיל (סנהדרין דף נח.) על כן יעזוב איש את חבין ואת אמו ר' אליעזר אומר אחות אחבין וכ"ע אומר אפי חבין הוי טעמא שלא יאמרו כי אחבין לרבי עקיבא ואחות לרבי אליעזר לעיל בפרק ד' מיתות (ג"ז ע"ב) ממזרים הבאים מקדושה קלה ומכאי מעידין אחבין עריה יולית שלא יאמרו אפי טעמא דאפי חבין לרבי עקיבא ואחות לרבי אליעזר לעיל בפרק ד' מיתות (ג"ז ע"ב) ממזרים הבאים מקדושה קלה. וי"ל דקא בעי משום לימחוק ליחלופי ופסק כן היה נכון לנזוד בעדות כמו עריות: יבום מפטר פטר. מלמתניתין לקמן ינק אין לו עין עליו ואילו הכא עין עליו ומלמדנו כאילו ידע דהדרשא דלקמן אע"ג דלקמן קאמר מכל מקום לאתויי מאי דלקמן אלא דרך התלמוד בכמה מקומות:

כשרין ולא פסולין קמ"ל[ד] **ואימא הכי נמי כיון דלענין יבום מיפטר נפטר** מיזקק

ערוה לכל מסורה. תימה למעיל תנא דכלא קאי אכולהו ואפילו אדומה דכ"ג שהי בן בן בן בן בנו של זה שהי בן בן בן בן בן בנו עדיין ערוה לכל מסורה:

שניות דרבי חייא יש להן הפסק או לא. תימה למעיל תנא דכלא קאי אכולהו ואפילו אדומה דכ"ג שהי בן בן בן בן בן בנו של זה שהי בן בן בן בן בן בן בנו עדיין ערוה לכל מסורה:

הנך תרתי דדמיין להדדי כחדא חשיב להו והא שיתסרי והא מכל מקום לדידי חזיין לן דכתיבן לאיסורא אמר ליה וליטעמיך אי הוה כתיב להיתירא מי הוות סמכת עלייהו השתא דמר בריה דרבנא מי חתים עלייהו השתא נמי דכתיב לאיסורא לאו מר בריה דרבנא חתים עלייהו תני דבי רבי חייא א**שלישי שבבנו ושבבתו** ב**ושבבן אשתו ושבבת אשתו שניה** ג**רביעי שבחמיו ושבחמותו שניה** א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא למעלה דקחשיב לה לאשתו ומאי שנא למטה דלא קחשיב לה לאשתו למעלה דאיסורא מכח אשתו קא אתי חשיב לה למטה דאיסורא לאו מכח אשתו קאתי לא קחשיב לה והא [א] בן אשתו ובת אשתו דאיסורא מכח אשתו קאתי ולא חשיב לה אידי דתנא שלשה דורות למטה [ב] דידיה ולא חשבה תנא נמי ג' דורות למטה דידה ולא חשבה א"ל רב אשי לרב כהנא ד**שניות דבי רבי חייא יש להן הפסק או אין להם הפסק ת"ש דאמר רב ד' נשים יש להם הפסק ותו לא דלמא כי קאמר רב להההיא מתניתא ת"ש שלישי ורביעי שלישי ורביעי אין טפי לא דלמא משלישי ואילך מרביעי ואילך אמר ליה רבא לרב נחמן חזי מר האי מרבנן דאתא ממערבא ואמר בעו במערבא גזרו שניות בגרים או לא גזרו שניות בגרים אמר ליה השתא ומה ערוה גופה** ה**אי לאו שלא יאמרו באין מקדושה חמורה לקדושה קלה לא גזרו בהו רבנן** ו**שניות מיבעיא אמר רב נחמן גרים** ז**הואיל ואתו לידן נימא בהו מלתא אחין מן האם לא יעידו ואם העידו עדותן עדות אחין מן האב** ח**מעידין לכתחלה אמימר אמר אפילו אחין מן האם נמי מעידין לכתחלה ומ"ש מעריות ערוה לכל מסורה** ט**עדות לבית דין מסורה** י**וגר שנתגייר בקטן שנולד דמי: מתני'** יא**מי שיש לו אח מכל מקום זוקק את אשת אחיו ליבום ואחיו הוא לכל דבר חוץ ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים** יב**מי שיש לו בן מכל מקום פוטר אשת אביו מן היבום** יג**וחייב על מכתו ועל קללתו ובנו לכל דבר** יד**חוץ ממי שיש לו בן מן השפחה ומן העובדת כוכבים: גמ'** טו**מכל מקום לאתויי מאי אמר רב יהודה** טז**לאתויי ממזר פשיטא אחיו הוא מהו דתימא לילף** יז**אחוה אחוה מבני יעקב מה להלן כשרין ולא פסולין אף כאן**

שניות דרבי חייא יש להן הפסק או לא. תימה למעיל תנא דכלא קאי אכולהו ואפילו אדומה דכ"ג שהי בן בן בן בן בן בן בנו עדיין ערוה לכל מסורה:

הנך תרתי דדמיין להדדי. לפי שמי שהי מהני תרתי שהם כאחד ומחוסר אחד מהם אינו מחוסר אלא אחד ולמעלה מזה לא הוי מחוסרין כלל: **שלישי שבשנים.** כגון בן בנו של זה שהי בן בן בנו עדיין: **ושבשנים.** כגון שהי בן בנו של זה שהי בן בן בן בנו עדיין: **רביעי שבאחים.** דוד רביעי שבאחים היינו שהי בן אחיו של זה שהי בן בן בנו עדיין: **ושבששי.** כגון שהי בן בן בן בנו של זה שהי בן בן בן בן בנו עדיין:

שניות דרבי חייא יש להן הפסק או לא. תימה למעיל תנא דכלא קאי אכולהו ואפילו אדומה דכ"ג שהי בן בן בן בן בן בן בנו עדיין ערוה לכל מסורה:

הנך תרתי דדמיין להדדי כחדא חשיב להו והא שיתסרי והא מכל מקום לדידי חזיין לן דכתיבן לאיסורא אמר ליה וליטעמיך אי הוה כתיב להיתירא מי הוות סמכת עלייהו השתא דמר בריה דרבנא מי חתים עלייהו השתא נמי דכתיב לאיסורא לאו מר בריה דרבנא חתים עלייהו תני דבי רבי חייא א**שלישי שבבנו ושבבתו** ב**ושבבן אשתו ושבבת אשתו שניה** ג**רביעי שבחמיו ושבחמותו שניה** א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא למעלה דקחשיב לה לאשתו ומאי שנא למטה דלא קחשיב לה לאשתו למעלה דאיסורא מכח אשתו קא אתי חשיב לה למטה דאיסורא לאו מכח אשתו קאתי לא קחשיב לה והא [א] בן אשתו ובת אשתו דאיסורא מכח אשתו קאתי ולא חשיב לה אידי דתנא שלשה דורות למטה [ב] דידיה ולא חשבה תנא נמי ג' דורות למטה דידה ולא חשבה א"ל רב אשי לרב כהנא ד**שניות דבי רבי חייא יש להן הפסק או אין להם הפסק ת"ש דאמר רב ד' נשים יש להם הפסק ותו לא דלמא כי קאמר רב להההיא מתניתא ת"ש שלישי ורביעי שלישי ורביעי אין טפי לא דלמא משלישי ואילך מרביעי ואילך אמר ליה רבא לרב נחמן חזי מר האי מרבנן דאתא ממערבא ואמר בעו במערבא גזרו שניות בגרים או לא גזרו שניות בגרים אמר ליה השתא ומה ערוה גופה** ה**אי לאו שלא יאמרו באין מקדושה חמורה לקדושה קלה לא גזרו בהו רבנן** ו**שניות מיבעיא אמר רב נחמן גרים** ז**הואיל ואתו לידן נימא בהו מלתא אחין מן האם לא יעידו ואם העידו עדותן עדות אחין מן האב** ח**מעידין לכתחלה אמימר אמר אפילו אחין מן האם נמי מעידין לכתחלה ומ"ש מעריות ערוה לכל מסורה** ט**עדות לבית דין מסורה** י**וגר שנתגייר בקטן שנולד דמי: מתני'** יא**מי שיש לו אח מכל מקום זוקק את אשת אחיו ליבום ואחיו הוא לכל דבר חוץ ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים** יב**מי שיש לו בן מכל מקום פוטר אשת אביו מן היבום** יג**וחייב על מכתו ועל קללתו ובנו לכל דבר** יד**חוץ ממי שיש לו בן מן השפחה ומן העובדת כוכבים: גמ'** טו**מכל מקום לאתויי מאי אמר רב יהודה** טז**לאתויי ממזר פשיטא אחיו הוא מהו דתימא לילף** יז**אחוה אחוה מבני יעקב מה להלן כשרין ולא פסולין אף כאן כשרין ולא פסולין קמ"ל**[ד] **ואימא הכי נמי כיון דלענין יבום מיפטר נפטר** מיזקק

פשיטא אחיו הוא. תימה למאי פשיטא ליה הא מיבעיא ליה:

פשיטא ליה הא מיבעיא ליה מדקתני סיפא טעמא דגרים שהי יכולין לומר מקדושה כו' והכי משמע טעמא משום דלמא לימחוק ליחלופי ביחלופי כדפי' בקונטרס וכן בפ' נושאין (נקמן דף נז: ושם) משמע טעמא משום לימחוק ליחלופי גבי גבי יודן ממתא לימשמרוך שהי להו רב אחא בר יעקב למינסב גבי בהדדי וקתני מן הפסק ולא מן הפסק כולי עלמא לא פליגי לחלוק מן הפסק ולא מן הפסק כולי עלמא לא פליגי מן הפסק ומן הפסק ולא משום שהי יכולין לומר לימחוק ליחלופי דכתיב בהו שדי להו ומגרים[ט] מין להם קורבנות אף כתיב וזרמת סוסים זרמתם ולא שייך למיגזר שמא יכרתו ויש לומר דהני תרי טעמי לריכי דבקורבנות אף שהיו חסורין קודשים[ט] לא שייך טעמא לחיחלופי שהכל יודעים דרחמנא אפקריה לזרעיה כגון אפי חבין לרבי עקיבא ואחות חבין לרבי אליעזר לעיל (סנהדרין דף נח.) על כן יעזוב איש את חבין ואת אמו ר' אליעזר אומר אחות אחבין וכ"ע אומר אפי חבין הוי טעמא שלא יאמרו כי אחבין לרבי עקיבא ואחות לרבי אליעזר לעיל בפרק ד' מיתות (ג"ז ע"ב) ממזרים הבאים מקדושה קלה ומכאי מעידין אחבין עריה יולית שלא יאמרו אפי טעמא דאפי חבין לרבי עקיבא ואחות לרבי אליעזר לעיל בפרק ד' מיתות (ג"ז ע"ב) ממזרים הבאים מקדושה קלה. וי"ל דקא בעי משום לימחוק ליחלופי ופסק כן היה נכון לנזוד בעדות כמו עריות: יבום מפטר פטר. מלמתניתין לקמן ינק אין לו עין עליו ואילו הכא עין עליו ומלמדנו כאילו ידע דהדרשא דלקמן אע"ג דלקמן קאמר מכל מקום לאתויי מאי דלקמן אלא דרך התלמוד בכמה מקומות:

כשרין ולא פסולין קמ"ל[ד] **ואימא הכי נמי כיון דלענין יבום מיפטר נפטר** מיזקק

(דף כג.) לרבי יוסי בר יהודה ואימא למי שיש אשות לחבין בה למעוטי חייבי כריתות ו"ל דה"מ לשאוי שהי בה דניחא ליה לשאוי דמיפטר ליבום ולא ממעטינן לה מחבין אלא משום דהוה יבמה מבני יעקב דלא כתיב ביה ס"ד למילף מבני יעקב כ"ש למאי דכתיב: מאי

לז א מיי' פ"ו מהל' מאכלות אסורות הלכה ו סמג לאוין קי טוש"ע יה"ד סימן קו סעיף יב:

לח ב מיי' שם טוש"ע שם:

שם סעיף יד:

לט ג מיי' שם וטור ש"ע שם סעיף טו:

מ ד מיי' שם טוש"ע שם:

מא ה מיי' פי"ד מהל' איסורי ביאה הלכה יב טוש"ע יו"ד סימן רסה סעיף ג:

מב ו טוש"ע שם סעיף ג:

מג ז מיי' פי"ג מהלכות עדות הלכה ב טוש"ע ח"מ סימן לג סעיף יג וטוש"ע י"ד סימן רסה סעיף י:

מד ח מיי' שם ופי"ד מהל' איסורי ביאה הלכה יג טוש"ע שם:

מה ט מיי' פ"ג מהל' יסוה"ת הלכה ו סמג עשין נג ולאוין קפ טור ש"ע אה"ע סימן קמ סעיף ג:

מו י מיי' שם הל' ג טוש"ע שם סי' קמ סעיף ב:

מז כ מיי' פ"ה מהלכות ממרים הל' ט טור ש"ע י"ד סימן רמג סעיף ה:

מח ל מיי' שם ופ"ע מהל' יבום הלכה ד טוש"ע אה"ע סימן קמ סעיף ב:

מט מ מיי' פ"ע מהלכות יבום הלכה ו טור ש"ע אה"ע סימן קמ סעיף ג:

תוספות ישנים

מעידין לכתחלה וכו"ם מעריות. ופי' הקונט' לקמן אמרי' נשא אחותו מן האם יולית והכא אמרי' מעידין לכתחלה. ותימה לשני שנא ושנא דגבי עדות לא שייך האי טעמא דשמא יאמרו בשאר מקדושה ממזרים לקדושה קלה ומכאי מעידין אבל גבי ערוה יולית שלא יאמרו בשאר מקדושה ממזרים לקדושה קלה. וי"ל דקא בעי משום לימחוק ליחלופי ופסק כן היה נכון לנזוד בעדות כמו עריות: יבום מפטר פטר. מלמתניתין לקמן ינק אין לו עין עליו ואילו הכא עין עליו ומלמדנו כאילו ידע דהדרשא דלקמן אע"ג דלקמן קאמר מכל מקום לאתויי מאי דלקמן אלא דרך התלמוד בכמה מקומות:

מסורת הש"ס

ד) [ביצה ה:], ה) [נקמן מה: סב, ז:: בכורות מז.], ו) [לעיל יז: ג"ב קי:], ז) [עי' תוספות סוטה כו. ד"ה וחן], ח) [ממס רס"ג], ט) [דף כג:], י) [לעיל כח.], יא) [ס"ג: ככלי, יב) [ע"ב], יג) [ס"ג: ג], [ס"ג: גגיות], טו) [ס"ג: גגיות],

גליון הש"ס

גמ' הואיל ואתו לידן. ע"ש ס"ע ב ום"ע:

הגהות הב"ח

(ע) תוס' ד"ה שניות וכו' לאוסרה יותר שהן בני יבומה:

הגהות הגר"א

[א] גמ' בן אשתו וכת אשתו. ל"ג ג' המ"ס ונו' ופ' מכח כו' שכל לד מיכח תסור (ועמ"ש בשו"ע סימן טו ס"ק כג.): [ב] שם למטה דידיה כו' ל"ג גירסת המ"ס להיפך ליידי דמני כו' למטה דידה כו' למטה דידיה:

מוסף רש"י

אחוה אחוה מבני יעקב. כי יבמו תחיס, שיש עשר תחיס בני יעקיו (לעיל יז:).